

A Y M O N I S C R A-
V E T T A E A S A V I L I A N O ,
I V R E C O N S V L T I C L A R I S S I -
mi , & Senatoris illustrissimi Ducis
Ferrariensis Tractatus de
antiquitate tem-
poris.
*

*Omnia summa fide recognita, Argumentis, Summa-
rīs ac Indice iamiam illustrata.*

Rugel.

L V G D V N I ,
Apud heredes Jacobi Giuntz.

1550.

Coll. doc. 1854.1.1. ex dono Regum.

AD ILLVSTRISSIMVM
DVCEM FERRARIAE
HERCVLEM ESTENSEM
quartum, Operis de-
dicatio.

*

*V*I patria procul, in aliena provincia agunt, princeps
illustissime, & audijs illis placidissimus intermissis, que
ipsa blanda illa necessariorum atque beneuolorum cō
fuetudo sponte & largissime profert, hoc moris solen
nis habent, rationem quicunque petere in eundem apud
Dominum gratiae: tum quibus præterea rebus alijs inferuant, ad quos fu
turus sit r̄sus. Quibus auem vestigij ad locum eiusmodi paratioribus
conscendat quis, acq; muneris vniuerscuiuspiam largitione, haud facile vi
deo. Cuienim vel beatissimo viro non munera rideant? Plane domandi ge
nera infinita pene dixerim pro ingenio personarum ac temporum con
ditione. ut cuique ius est, ita benignum agit. quem mihi fructum in am
plissima iuris disciplina longissime inexhaustoque negotio peperi, eius
ipsius partem in medium nunc affero: & cum nemine quidem non par
tiar, qui ipse sacrarum legum studio ducitur, sed enim labores tanti com
pendium ita commune omnibus facio, ut illius decus & præmium ad in
tegrum sibi excellentia tua eroget vniuersumque vendet, mirifi
cē enim principibus ad blanditur antiquitas veneranda, idemq; ipsum ab
dicatum rabie (que tanti principis iustitia est minime obscura) saluum
& incolume præstet. Cui vni tenue hoc opus quidem, sed non otiosum ta
men, sacratum esse maxime cupiam, quo scilicet mancipiū sui adfectus ad
eum vel in partem certe compertos habeat? Itaque ipsum munus hac,
quamlibet exile & tenue, à serui manu delatum, non reiectum esse com
misericordia, princeps placidissime: at animo sane ita leni facilique, quantu
lum illud, excipies, vt crescat interim ad gratiora animus. Vale
princeps ter amplissime.

TRACT

TRACTATVS DE ANTIC
QUITATE TEMPORVM,
LONGE INSIGNES ET DO.
et Aymone Crauettæ à Sauliano Ju-
reconsulto clarissimo.

Auctore,

* *

*

OPERIS PARTITIO.

IVINO pri-
us subſidio ex
corde inuocato.
Quia ex diuīſio-
ne aut diuīſio-
ne quæſtioneum
negonum fit cla-
rius capitulo ſuper littoris de reſcript.
Abb. io consil. xcvi. colum. j. ad fin. lib.
primo. & diuīſa ſeu diuīſeta melius in
telliguntur. l. j. in princ. iuncta gloſſ. de
doli excep. §. ſed non uſque inſtit. de le-
gatis. Iaf. in confi. xxvij. col. ij. libr. j. ſed
ante Iaf. illa iura citauit glo. in proce-
mio inſtitutio .§. igitor: in verbo caſ-
dem vbi glo. quod partitio ſeu diuīſio
librorum tria operatur. Animū le-
gentis incitat: mentem intelligentis
præparat, memoriam artificiosè refor-
mat. ideo diuidendum duxi hunc tra-
ctatum Antiquitatis, in quinque par-
tes. In prima parte dicemus, quid di-

catur antiquum in materia probatio-
nis. & in hac prima parte in ſpecie di-
cemus de multis quæſtioneibus: quo-
modo & qualiter probationes leuio-
res ſufficient in antiquis. In ſecunda
parte dicemus, quid dicatur antiquū,
aut de antiquo in materia præſumen-
da ſolēnitatis extrinſecæ in actibus: ju-
dicialib. puta in ſententijs. In iiii. parte,
qd dicatur antiquū in materia præſu-
menda ſolēnitatis extrinſecæ in acti-
bus extra judicialibus: puta in aliena-
tionibus bonorum ecclesiæ, vniuersi-
tatis, & minorum. In quarta parte
quid dicatur de antiquo in materia
præſcriptionis temporis, cuius initij
memoria non extat in contrarium.
In quinta, videbimus quid dicatur de
antiquo in materia feudalib. & ſingu-
lare partes suas habebont quæſtiones &
declaraciones, uou incep̄e accommo-
datas & adpoſitas.

a a ARG.

183

EIVSDEM AYM
NIS CRAVETTAE EX
SAVILIANO, SVPER
STATVTO FERRARIEN-
si de indemnitatibus mulierum,
Quæstio in utraque
partem.
*

P R A E F A T I O .

ECTOR, nihil est quod rogites Inter tot alia
domini scripta, vnam me opellam & quæstionem
quam vides, in publicum missam: legationis & de-
fensoris, si nec sis, sustineo vices. Ad iudicium sedes
iubeor apparere, in quorum iudicijs suscepiam do-
mini caulam ex animo & fide sustineam. Non of-
fensionis nomine, sed medendi gratia in foro nunc stamus. Itaque
aut instructum temeritatis accusationem desertam & abolitam fis-
xi, aut ad finem judicium perduci necesse est.

*Argumentum patet ex facti narratione, in
ipso quæstionis ve-
stibulo.*

A 4

S V N

INDEX RERVM

VERBORVM ET SEN-

TENTIARVM SINGV-

LARIVM IN AYMONIS

Crauettæ Tract. de Antiquit.

Temporum, locuples

& fidelis.

L V G D V N I,

Apud hæredes Iacobi Giuntæ.

1550.